

Doprovázení
člověka
v nemoci

K snímku na titulní stránce: *Děkuji za to, co jsem v životě prožil. Byl krásný navzdory těžkostem.*

(výrok je mého 85letého tatínka, sedláka, na snímku je jeho těžká, upracovaná ruka, která se s téměř posvátnou úctou přibližuje ke květům jabloně)

K názvu: *Vždyť já nejsem jen pacient, já jsem ČLOVĚK!*

(vyjádření 35letého muže, nemocného leukémií)

Vydání této brožury bylo umožněno díky stipendiu
Nadačního fondu ABAKUS (dříve AVAST).

Poděkování

Za cenné rady, laskavé doprovázení a trpělivou podporu při vzniku brožury děkuji doc. et doc. PhDr. Kateřině Ivanové, Ph.D.

Za obohacující podněty a připomínky a fotografie v brožuře díky patří Mgr. Romanu Neherovi.

Pacientům, nemocničním kaplanům, lékařům, sestřám a pracovníkům ve zdravotnictví, kněžím...

Mé rodině a přátelům.

Úvod

- adresáti - pacienti v paliativní péči, členové paliativních týmů
- obsah - životní příběhy pacientů v paliativní péči a jejich doprovázení v období nemoci z let 2010 – 2020, doby mého působení coby nemocničního kaplana ve Fakultní nemocnici Olomouc a Krajské nemocnici T. Bati ve Zlíně
- hlavní cíl - přiblížit práci nemocničního kaplana

Nemocné tělo potřebuje lékaře, nemocná duše přítele.

Meneandros

Obsah

Úvod

Kdo je to nemocniční kaplan?

Jak jsem se stala nemocničním kaplanem?

Otázky:

1. Proč? Proč jsem onemocněl? Proč zrovna já?
2. Co se mnou bude? Uzdravím se?
3. Co chci ještě v životě stihnout? Stihnu to?
4. Co mi dává síly? Odkud mohu čerpat síly pro zvládnutí nemoci?
5. Jaký je smysl mého života? Co dává momentálně mému životu smysl?
Má život s utrpením smysl?
6. Co bude s mými blízkými?
7. Existuje Bůh?
8. Je něco (život) po smrti?

Závěrem slovo o naději

Struktura otázky

- Životní otázka pacienta v souvislosti s jeho nemocí.
- Nástin životního příběhu pacienta v kontextu jeho prožívání hospitalizace a doprovázení pacienta nemocničním kaplanem.
- Fotografie a citát k zamyšlení.

Závěrem slovo o naději

*Naděje není přesvědčení, že něco dobře dopadne,
ale jistota, že něco má smysl - bez ohledu na to, jak to dopadne.*

Václav Havel

- Všemi uvedenými životními příběhy a poskytovanou duchovní péčí se jako červená nit vinou hodnoty **lásky, odpuštění, smíření a vděčnosti**. Tyto hodnoty představují **ukazatele k naději**, která není přesvědčením o tom, že vše dobře dopadne, že se uzdravím, ale že daná situace má **smysl**.
- Duchovní podpora, popsaná v uvedených životních příbězích, pomáhá nemocným k jeho nalezení. Pro každého pacienta může být smysl nemoci a utrpení trochu jiný. Pro někoho jsou to **vztahy v rodině**, pro jiného **zanechání dobré životní stopy**, pro dalšího **nalezení Boha**, nebo **prohloubení víry**. Nalezení smyslu však vždy přispívá k **nesení a zvládnutí obtíží spojených s nemocí i s náročnou léčbou**, napomáhá ke smíření se sebou samým, s druhými (a Bohem) a přijetí života s vděčností jako daru lásky.

Nejdůležitější v životě je láska a ta neumírá...

(výrok 40leté onkologicky nemocné pacientky)

